



Σήμερα πρόκειται να ιδώμεν ἄν ἐκ τῆς ἐγθουσιώδους ὑποδο-
χῆς καὶ τῶν πανηγυρικῶν τοῦ Λογιωτάτου ὁ πρωθυπουργὸς ἐ-
πὴρθη ἢ ὄχι· θὰ συμπεράνωμεν δὲ τοῦτο, ἂν μεταβῇ καὶ πάλιν εἰς
τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Γουδιού μετὰ τὰ πόδια τοῦ.

Ἴσως ὁμως τὸ πράξῃ διὰ νὰ δείξῃ ὅτι στέκεται καλὰ
εἰς τὰ πόδια τοῦ!

Ὡς ἀντάλλαγμα τῆς προσεχοῦς παρ' αὐτοῦ ἀπελευθερώσεως
τοῦ Γόρδωνος ὁ γενοαῖος Στέφανος ὁ Μακεδὼν καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν
προτείνουσι τῇ Ἀγγλίᾳ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των.
Κατ' ἀναλογία ἂν εἰς τὸ ἄγλημα τοῦ Μακεδόνος προστεθῶσι καὶ
ὀλίγοι Κρήτες ἢ Ἡπειρώται, συμφερότερον θὰ εἴναι τῇ Ἀγγλίᾳ
νὰ μὴ ἐλευθερωθῇ ποτὲ ὁ Γόρδων ἀφοῦ τοῦτο θὰ στοιχίσῃ εἰς αὐ-
τὴν ἓνα πόλεμον κατὰ τῆς Τυρκίας πρὸς ἀπελευθέρωσιν ὅλων
τῶν ὑποδοῦλῶν ἐλληνικῶν χωρῶν.

Ἐγγραφή εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι δήμαρχόν τινα ἀγορεύοντα πρὸς
τὸν πρωθυπουργὸν ἐν Θεσσαλίᾳ διέκοψε δι' ἡχηρῶν ὀγκλημῶν γαῖδα-
ρός τις ἀπὸ παρακειμένου λειμῶνος. Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. πρωθυ-
πουργὸς θὰ ἐδόκε τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ εἰς τὴν προσφώνησιν
ταύτην, ἀληθεστέρῃ καὶ σηματοποιώτεραν παρ' ὅτων, διότι ἐν τῇ πε-
ριστάσει ταύτῃ ὁ τετράπους ἀγορητῆς ἀντεπρόσώπευεν ὅλον τὸν
θεσσαλικὸν πληθυσμὸν.

Μεταξὺ τῶν σοβαρώτερων ζητημάτων τῆς ἡμέρας πρέπει νὰ
καταλεχθῇ καὶ ἡ πρό μνηστὴρ ἡδὴ ἀρχαιολογικὴ φανερὰ τοῦ
ἔρισμου τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀνευρεθέντος ἀρχαίου οἰκοδομήματος. Μέ-
χρι τοῦδε τὸ ταλαίπωρον κτίριον διήλθε διὰ πέντε νομίζομεν βα-
πτισμάτων, ναοῦ, οἰκίας, ἀποθήκης, ἀφοδευτηρίου καὶ ἐνδιαιτήμα-
τος ιεροδούλων τῆς Ἀφροδίτης. Καθ' ἡμᾶς ἀπαραίτητον καθίστα-
ται ἀποσταλῇ πρὸς διάλυσιν τῶν ἀμφιβολιῶν ὁ ἐνδοξος κ. Σλη-
μον, τοῦ ὁποῦ αἱ τελευταῖαι ἀνακαλύψεις ἀργυρῶν ἀγγείων ἐν
Τίρυνθι ἤγαγον εἰς τὰ κατακόρυφα τὸ ἀρχαιολογικὸν κύρος καὶ
ὑπερῆξησαν τὴν ἐπιστημονικὴν αἴγλην.

Τί ἀδιάκριτοι ὁμως αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἀρχαιολόγοι! Μὴ ἀρ-
κούμενοι εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ παγκοσμίου σοφοῦ ἐτόλμησαν
νὰ ὑποθέσωσιν ὅτι τὰ ἀργυροῦν ἀγγεῖα ἦτ' ἀκοινώτατος τενεκὲς.

Καὶ τώρα πρέπει ὁ κ. Σλημὼν διὰ παντὸς τρόπου νὰ ξεκολ-
λήσῃ αὐτὴν τὴν ιδιότητα ἀπ' ἐπὶ κεφαλῆς του.

Ἡ ἀτυχὲς ὁμως αὕτη περίστασις θὰ ὠρελίσσῃ οὕτως: Πρῶ-
τον, ὁ κ. Σλημὼν θὰ μάθῃ ὅτι πολλοὶ συμβάλλουσιν εἰς τὴν ἀποκάλυ-
ψιν τοῦ βίου τῶν ἀρχαίων ἢ γινώσκουσιν τὸν βίου τῶν συγχρόνων του,
ἀφοῦ τὴν ἔχουν ὁμοίωσιν τὰ ἀμφοτέρω πρὸς τὰ νεοελληνικὰ ἐ-

κατοστάρια, οἱ δὲ νεώτεροι Ἕλληνες θὰ διδαχθῶσι μίαν παλαιὰν
παροιμίαν ὅτι μπᾶν τὸ λάμπον δὲ εἶνε... οὔτε ἄργυρος, οὔτε
ἀρχαιολογικὴ σοφία.

Προφητικώτατα οἱ ἀποτελέσαντες τὸ συνδικάτον τῶν Λαυριω-
τικῶν μετοχῶν ἐξέλεξαν τὴν ὀνομασίαν ταύτην, προβλέποντες
φαίνεται ὅτι ἐμελλοῦ μίαν ἡμέραν νὰ συνδικασθῶσι.

Εἰς Τύρναβον γράφουσιν ἀεθήμεριδας μὲλὲς ἔμαθον τὴν ἐ-
λευθέρωσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐξήλθε πρὸς ἀντιπρὸς τὸν ὀλοκλήρος
ἢ ἐπαρχία. Καθ' ἧς ἡμεῖς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίες, τὴν ἀ-
πόφασιν ταύτην λαβὼν οἰκεία βάλῃσιν οἱ ἴπποι τῆς ἐπαρχίας.

Ἀπὸ ἡμερῶν τακτικῶς καθ' ἑκάστην ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν
Αἰῶνα τὴν ἐπόμενην εἰδοποίησιν: «Ζητεῖται γραμματεὺς Δη-
μαρχίας».

Ἀφοῦ εὐχρηθῶμεν ἀπὸ καρδίας νὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ αἰδω-
τικαὶ ἐργασίαι νὰ εἴναι τόσον ἐπικερδεῖς ἢ τὰ διὰ τὰς δημοσίας
θέσεις προσόντα τόσα πολλά, ὥστε νὰ ζητοῦνται καὶ δι' αὐτὰς
ὑπάλληλοι διὰ τῶν ἐφημερίδων, μόνον ἐξήγησιν τοῦ ἀνωτέρω
περιέργου φαινομένου νομίζομεν ὅτι ἡ ἀτυχὲς δημαρχία δὲν εὐρί-
σκει ὑπάλληλον διότι χάρις εἰς τὰς νέας δημοσίας θέσεις καὶ τὰς
εὐκόλους καὶ μεγαλητέρας ἀπολαύς, ἃς αὐταὶ ὑπισχνοῦνται, πάν-
τες οἱ ὁπωσδήποτε γινώσκοντες τὴν ἀλφάβητον ἐσπευσαν νὰ τοπο-
θετηθῶσιν εἰς αὐτὰς περιφρονήσαντες τὰς πενιχρὰς δημοτικάς.



ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΥΠΟΥ.

Ἐκ τοῦ «Φανού» Σύρου:

«Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἔλαβον χώραν τ' ἀκόλουθα δύο ἐ-
πεισόδια ἐν τῇ πόλει μας. Εἰς ξένος ἱερεὺς περιφερόμενος ἐξῆλθεν
τοῦ κρεπωπλεῖου καὶ θέλων νὰ κάμῃ τὴν ἀνάγκην του, μὴ εὐρί-
σκων δὲ κατάλληλον μέρος καὶ στενωχωρηθεὶς πολὺ, ἠναγκάσθη
νὰ ζητήσῃ τὴν συδρομὴν τῶν διαβατῶν οἵτινες ἐτέθησαν ὁ εἰς
μετὰ τὸν ἄλλον κατὰ σειρὰν σχηματίζαντες ἐν εἶδος τοίχου, ὅπι-
σθεν δὲ τούτων ὁ δυστυχὴς ξένος ἔκαμε τὴν ἀνάγκην του. Αὐτὸ
τοῦτο συνέβη καὶ εἰς μίαν γυναῖκα ξένην. Καὶ διὰ τὰ ὅλα ταῦτα;
Διότι δὲν ἐφρόντισαν οἱ ἀρμόδιοι ὅπως ὅλα τὰ ξενοδογεῖα, καπὴ
λεῖα, ταβέρνες καὶ καφενεῖα ἔχουν ἀποπάτους. Καὶ ἰδοὺ εἰς ταῦς
κάμαραις τοῦ Κολομάρχου ἔρχονται καὶ κατοικοῦν διαβατικοὶ
ξένοι καὶ ἐν τούτοις ἐνῶ πολλάκις εὐρίσκονται πλέον τῶν 50—60
ὑπάρξεων ἀναγκαῖον δὲν ἔχουν».

Ἐκ τῆς «Σταθμικῆς Πλάστιγγος»:

«Τὸ ὁποῖον εἰς τὸ παρελθὸν ὑπ' ἀριθ. 4 φύλλον μας ἱερὸν
Εὐαγγέλιον ἐκποστειλάσαμεν, ὁ χαρακτήρ τῆς γραφῆς καθιστᾷ
πειστικώτατα τὸν θεωροῦντα ὅτι θὰ ἐγράψῃ ἐξ ἁγίας χειρὸς».

